

Views of the contents of the issue

The sea officers' hiring system has changed. For decades, the practice followed in hiring officers for the Finnish merchant navy has been such that the shipowners have turned to the appropriate officers' organizations when need for officers

Huhtikuun 25 ja toukokuun 20 piti liiton edustaja esitelmän SR:n toiminnasta Merimiesten Opintotoimikunnan järjestämien kurssien oppilaille.

Toukokuun 23 päivänä jätti liitto Posti- ja lennätinhallituksen Radiotoimistoon laatimansa muutosesitykset kansainväliseen pikatiedotussopimukseen ja radio-ohjesääntöön v. 1959 pidettävää hallinnollista radiokonferenssia varten.

Toukokuun 27 päivänä Posti- ja lennätinhallitukselle lähettämässään kirjeessä esitti liitto, että kansainvälisiä radiosähkötöjäläisyyksiä ei aloitettaisi ensi syksynä. Esitystään perusteli liitto sillä, että työttöminä olevien radiosähkötöjäläisten lukumäärä on nyt poikkeuksellisen suuri.

Toukokuun 28 päivänä lähetti liitto Kauppa- ja teollisuusministeriölle sen pyytämän lausunnon Merimiespelastuskomitean mietinnöstä.

Virkamiesliiton 40-vuotisen toiminnan johdosta esitti liitto toukokuun 31 päivänä juhlivalle keskusjärjestönsä onnittelunsa adressilla.

Päivämäärällä 12. 5. 1958 hyväksyttiin SR:n jäseniksi päivämäärällä 2. 5. 1958 II lk. kansainvälisen radiosähkötöjäläistutkinnon suorittaneet Tor-Björn Arthur Klingenberg jäsennumerolla 894 ja Stig Allan Brayton Land jäsennumerolla 895.

Helsinki, 31. 5. 1958.

Tj.

Radiosähkötöjäläisen sormus

myydään Liiton toimistossa hintaan 5100:— Halkaisija 19 mm.

Suomen Radiosähkötöjäläiliitto r.y.

Postiosoite: Hietalahdenranta 15 E 1, Helsinki
Sähköosoite: Radioliitto, Helsinki
Puh. 622 830 Postisiirtotili: 7590

Toiminnanjohtaja ja taloudenhoitaja:

Erkki Koivisto
Valkjärventie 15 Laajalahti, puh. 461 447

Puheenjohtaja:

Tarmo Nuotio
Tehtaankatu 23 D Helsinki, puh. 31 642

Varapuheenjohtaja:

A. Sinkkonen

Hallituksen jäsenet:

E. Koivisto, E. Hallamaa, A. Helin

Hallituksen varajäsenet:

P. Mervi, J. Piispanen, V. Jyvä, K. Savolainen, I. Päivärinne

has arisen. The organizations themselves have played the part of the employment agency. This has been the procedure also in case of radio officers. Last May, however, an employment agency was established for the merchant navy officers by the City of Helsinki. The manager of this agency is sea captain Hans Halmgren and the address is Hietalahdenranta 15 A 3, Helsinki; tel. 623 757. While the earlier practice was contrary to the legislation in force, the new system of hiring follows the lines set out in the law. A further disadvantage of the old practice is now eliminated as the unemployed sea officers are included in the official unemployment statistics, which was not the case earlier. The unemployment of radio officers has been very severe. During the winter, more than 100 radio officers were without jobs. The situation continues to be very difficult.

Suomen Höyrylaiva Oy. — The Finnish Steamship Co. — celebrated its 75th anniversary on April 23rd, 1958. This company has contributed considerably towards the beginning of maritime company to fit one of its vessels with radio service in this country. It was the first telegraph equipment in Finland.

The parliament has passed the bill on merchant vessel taxation. Unfortunately, even this new bill is not considered to adequate support to shipping activity.

33 new international radio operators graduated in early May when the radio operator course terminated. As the employment situation continues poor, many of them will have to wait quite a while for their first post. The Union has proposed to the authorities concerned, that new course should not be started next autumn.

The Union has sent the Administration of PTT its list of proposals for amendments to be made to the Radio Regulations in the international radio conference in 1959.

The Union of Government Officials of which our members serving at the coast stations are members, celebrated its 40th anniversary on May 31st.

The good and bad sides of the present law of seafarers' pensions are again discussed in this issue. It would be most desirable that the law be extended to include family pension.

A new and modern Finnish Seamen's Mission Church was inaugurated in London on June 1st.

"Radiosähkötöjälä"

Vastaava toimittaja ja ilmoitushankkija:

A. Sinkkonen, Laajalahti, Kuolemajärventie 13, puh. 845 703; toim. 61 201—144

Ilmoitushinnat v. 1958

	kerta-	vuosi-il-
	ilmoitus	moittajille
Etusivu ja 1/4-sivu	10.000:—	annetaan
1/2-sivu	6.000:—	10 %:n
1/4-sivu	3.500:—	alennus
1/8-sivu	2.000:—	
Jäsenten "Osta pois"	400:—	

Ilmoitusten oltava toimituksen käytettävissä 2 viikkoa ennen kunkin numeron ilmestymistä eli tammi-, maaliskuun, touko-, heinä-, syys- ja marraskuun loppuun mennessä.

Tilauksinta mk 800:— vuodelta; irtonumero 150:—

Radio- SÄHKÖTÖJÄ

STAR-PLUTO

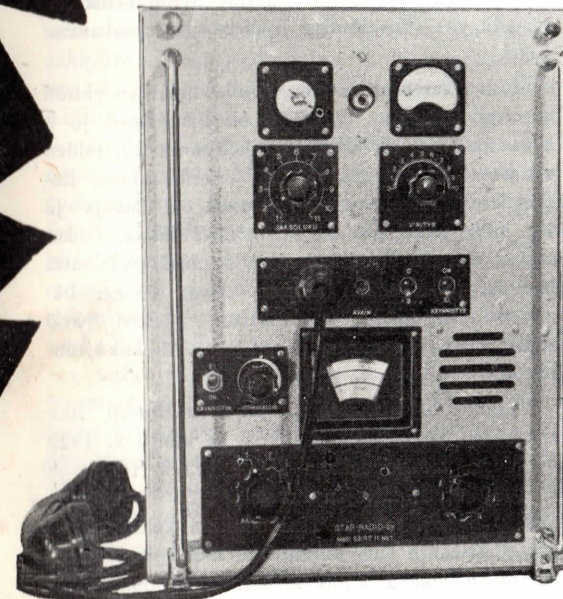
10 watin antennitehoinen radiopuhelin, joka hyvin soveltuu kalastusaluksiin, hinaajiin sekä kaikenlaiseen rannikkoliikenteeseen.

★

STAR-RADIO

Helsinki

Köydenpunojankatu 4 a
Puh. 13 211-vaihde

Radiopuhelin "Star-Pluto"

KESÄKUU

1958

3

Koko maata käsittävä

Meripäällystön työnvälitys

Hietalahdenranta 15

Puh. 62 37 57

VÄLITTÄÄ:

**päälliköitä
konepäälliköitä
perämiehiä
konemestareita
radiosähköttäjiä
laivureita
kuljettajia**

**Työnantajat ja -hakijat käänty-
kää luottamuksella puoleemme!**

Merenkulkijain päällystöjärjestöjen aikaisemmin vapaaehtoisesti hoitama työnvälitys on siirtynyt Helsingin Työnvälitystoimiston vastaperustetulle meripäällystövälitykselle.

Toimipaikkojen välitystä ja kortiston avaamista varten on täytettävä työnhakulomake, joita on saatavana meripäällystövälityksessä.

**HELSINGIN KAUPUNGIN
TYÖNVÄLITYSTOIMISTO**

Suomen Höyrylaiva Osake- yhtiö toiminut 75 vuotta

Viime huhtikuun 23 päivänä tuli 75 vuotta kuluiseksi siitä kun Suomen Höyrylaiva Osakeyhtiö perustettiin. Tämän, maamme suurimman laivanvarustamon syntysanat lausui silloinen Helsingin Merikoulun johtaja, hovineuvos Lars Krogus. Yhtiö perustettiin lähinnä suoran höyrylaivayhteyden aikaansaamiseksi Englannin ja Suomen satamien välillä. Vuonna 1884 valmistuivat yhtiön ensimmäiset alukset Sirius ja Orion.

Siihen aikaan pidettiin talviliikenteen harjoittamista Suomen satamiin mahdottomana. Mutta yhtiön ennakkoluuloton asennoituminen talviliikenteen ongelmiin aikaansai sen, että tehtiin yritys liikennöimiseen talvisinkin. Niinpä v. 1888 valmistui yhtiön ensimmäinen jäävahvisteinen alus Capella, joka pystyikin ylläpitämään Hangon ja Hullin välistä liikennettä koko vuoden, lukuunottamatta helmi—maaliskuuta. Tästä yrityksestä rohkaistuneena on yhtiö aina pannut erityistä painoa säännölliselle talviliikenteelle, kehittämällä laivamallit yhä vahvemmiksi ja tarkoituksenmukaisemmiksi.

Uusien laivahankintojen avulla lisääntyi yhtiön tonnisto jatkuvasti. V. 1890 oli liikenteessä jo 8 laivaa ja 1899 oli lukumäärä kohonnut 27, joiden vetoisuus oli yhteensä 30.000 br.rek. tonnia. Ensimmäisen maailmansodan alussa oli laivoja jo 34, joilla yhtiö piti 11 säännöllistä linjaa. Sodan aikana menetti yhtiö kuitenkin 8 niistä yhdeksästä laivasta, jotka sodan alkaessa olivat jääneet Itämeren ulkopuolelle ja kaikkiaan menetti yhtiö sodan aikana 14 alusta, eli lähes 48 % koko tonnistosta.

Yhtiö ryhtyi kuitenkin järjestelmällisesti suurentamaan laivastoaan ja niinpä se käsitti v. 1929 44 alusta vetoisuudeltaan 55000 br.rek. tonnia ja v. 1939 nousi laivojen lukumäärä 58 vastaten n. 80.000 br.rek. tonnia. Tätä edullista kehitystä jatkui edelleenkin siitä huolimatta, että toisen maailmansodan aikana yhtiö menetti sotatoimien johdosta useita laivoja. Vuoden 1943 päättyessä oli laivasto suurimmillaan, käsittäen 62 alusta ja n. 94.000 br.rek. tonnia.

Raskain isku kohtasi yhtiötä kuitenkin sodan jälkeen, jolloin se joutui luovuttamaan Neuvostoliitolle 25 alusta yhteiseltä vetoisuudeltaan 38.500 br.rek. tonnia. Näiden luovutettujen alusten jou-

(jatkuu siv. 44)

18. 6. 1958

Radiosähköttäjä

N:o 3. 1958 Kansainvälisten radiosähköttäjien äänenkannattaja

Kesäkuu Julkaisija: Suomen Radiosähköttäjäliitto r.y., H:ki

9. vuosikerta Pää- ja vastaava toimittaja A. Sinkkonen

Meripäällystön työnvälitys

Kuten tunnettua on Helsingissä, samoin kuin erässä toisissakin satamakaupungeissa toiminut kunnallinen merimiesten paikanvälitystoimisto, joka on huolehtinut merimiesten toimipaikkojen välittämisestä kauppalaivoihimme. Näihin merimiesvälitystoimistoihin työnhakua varten ilmoittautuneet ovat olleet kuitenkin etupäässä miehistöryhmiin kuuluvia. Siitä johtuen, ettei meripäällystön työnvälitys ole ollut virallisesti järjestetty, on käytäntö jo parinkymmenen vuoden aikana kehittynyt sellaiseksi, että varustamot, tarvitessaan radiosähköttäjiä, tai perämiehiä ja konemestareita, ovat kääntyneet näitä ammattialoja edustavien päällystöjärjestöjen puoleen. Näin ollen on Suomen Radiosähköttäjäliitto — mainituista olosuhteista johtuen — joutunut hoitamaan työnvälitystä jäsenilleen. Vaikkakin tämä tällainen "yksityinen" työnvälitystoiminta on ollut voimassa olevien, työnvälitystä koskevien määräysten vastaista, eivät viranomaiset ole siihen tähän mennessä kuitenkaan puuttuneet, koska virallista elintä päällystön toimipaikkojen välittämistä varten ei ole ollut. Varsin huomattavana epäkohtana tähänastisessa, liittojen hoitamassa työnvälityksessä on ollut se, että virallisissa työttömyystilastoissa ei päällystön kuuluvien työttömien lukumäärästä ole ollut todellisia tilastotietoja käytettävissä.

Nyt on kuitenkin Helsingin kaupunki perustanut erikoisen, koko maata käsittävän Meripäällystön työnvälitystoimiston, joka aloitti toimintansa toukokuun puolivälissä. Tästä lähtien tulee siis yksinomaan tämä Meripäällystön työnvälitys huolehtimaan kaikkien päällystön kuuluvien toimipaikkojen välityksestä laivoihin. Eräät jäsenemme ovat tämän johdosta huolestuneina tiedustelleet, että onko tämä järjestely nyt ollut tarpeellista

ja eikö toimipaikkojen välitys liiton kautta ole sujunut joustavasti ja jäseniämme tyydyttävästi. Vaikka näin onkin ollut asianlaita, niin nyt voimaantullut järjestely on vain laillisen asiantilan voimaansaattamista päällystövälityksessä. Toisaalta liiton työtaakkaa tulee tämä keskitetty paikanvälitystoiminta huomattavasti helpottamaan, koska tällainen välitystoiminta, joka ei varsinaisesti ammattiliitoille edes kuulu, on vienyt suhteettoman paljon aikaa ja aiheuttanut myös jonkin verran ylimääräisiä kustannuksia. Mainittakoon vain, että viime vuosina on liittomme joutunut välittämään noin 250 laivaradiosähköttäjän toimipaikkaa vuosittain. Näistä tehtävistä vapauduttuaan jää liiton toimihenkilöille enemmän aikaa hoitaa varsinaisia liitolle kuuluvia tehtäviä, joiden määräaikaisessa hoitamisessa useinkin on tähän mennessä pakosta tullut viivästyksiä. Tämä siitä huolimatta, että tehtäviä on huomattavalta osaltaan jouduttu tekemään virka-ajan ulkopuolella.

Saamamme tiedon mukaan tulee Meripäällystön työnvälitystoimisto hoitamaan toimipaikkojen välitykset suunnilleen samassa järjestyksessä kuin se on tapahtunut liitonkin kautta. Toimipaikkaa haluavien on täytettävä erikoinen työnhakulomake, jollainen on laadittu jo kaikille nyt työttöminä oleville radiosähköttäjille. Tästä lähtien työttömiksi joutuneiden radiosähköttäjien on syytä heti pyytää Meripäällystövälityksestä työnhakulomake ja palauttaa se viipymättä tullakseen merkiksi työttömien listalle aikajärjestyksessään.

Toimiston hoitajaksi on nimetty merikapteeni Hans Malmgren ja toimisto sijaitsee Helsingissä Hietalahdenranta 15 A 3., puh. 623 757.

Tietoja VHF-meriradioliikenteestä

1. Miksi VHF-alueelle?

Nykyisin tapahtuu laivojen radiopuheluliikenne pääasiassa jaksolukualueella 1605...3800 kHz. Suomalaisille rannikkoradioasemille varatuilla jaksosilla ei pystytä kiireisimpinä aikoina välittämään kaikkia haluttuja puheluita heti, vaan toiset puhelut joutuvat usein odottamaan kauankin. Päivällä on toiminta melko häiriötöntä kuuluvaisuussäteiden ollessa n. 500 km. Yöaikaan kuuluvaisuussäteiden kasvaessa 1000...3000 kilometriksi lisääntyvät samalla jaksoluvulla toimivien asemien aiheuttamat häiriöt voimakkaasti. On ilmeistä, että jatkuvaa liikenteen lisäystä ei voida enää suunnata tälle alueelle, vaan on ryhdyttävä käyttämään VHF-alueita.

VHF-alueella ei juuri esiinny ilmastosta aiheuttamia radiohäiriöitä eikä muitten radioasemien aiheuttamia häiriöitä. Radiopuhelun laatu saadaan täten hyväksi, mikä on tärkeää kun puhelut yhdistetään yleiseen puhelinverkkoon. Laitteet toimivat tarkoin määrätyillä pistealioilla, kanavilla, joten jaksoluvun säätö ja asemien hakeminen jää kokonaan pois. Kanavan vaihto tapahtuu kiertämällä kytkintä. Kutsun lähettäminen ja siihen vastaaminen on yhtä helppoa ja nopeata kuin puhelimen käyttö. Kutsukanavaa kuunneltaessa on kovääninen täysin hiljainen, sillä se on suljettu nk. kohinasalvalla. Salpa aukeaa automaattisesti, kun joku asema tulee ääneen ko. kanavalla. On myös mahdollista järjestää että samalla soi kello tai merkivalo syttyy, jotta kutsut eivät jäisi huomaamatta. Laitteissa on mahdollisimman vähän kytkimiä ja säätönuppeja, joten niitä oppii kuka tahansa käyttämään kymmenen minuutin opastuksen jälkeen. VHF-radiopuhelin on lyhyesti sanottuna häiriötön, nopea, helppokäyttöinen ja varma puheyhteyksiväline.

Jotta VHF-radiopuhelimesta voitaisiin saada oikea ja asiallinen käsitys, täytyy myös sen rajoitukset tuntea. Eräs varjopuoli on sen rajoitettu toimintasäde, joka on 50...70 km. Yli 70 km yhteyksiä voidaan kyllä saada, mutta ne ovat riippuvaisia nk. radiosäätä, mikä on tutkan käyttäjille tuttua. Rajoitettu kuuluvaisuus on toisaalta eduksi, sillä samoilla kanavilla toimivia asemia voidaan sijoittaa parinsadan kilometrin välein niiden häiritsemättä toisiaan. Aluksi tulee liikennettä rajoittamaan se, että VHF-rannikkoradioasemia on vasta harvassa. Suomessa on tällä hetkellä VHF-

rannikkoradioasemat Helsingissä, Hangossa ja Turussa ja Maarianhaminassa. Kesä—heinäkuun taitteessa tulee Kotkan asema asennetuksi. Keski-Euroopassa on eräissä tärkeimmissä satamissa VHF-laitteet ja liikenne alueella vilkastumassa.

2. Liikennemuodot.

VHF-alueella on kaikki liikenne yksinomaan puheliikennettä, sähkötystä ei käytetä. VHF-radiopuhelinta voidaan käyttää sekä laivojen väliseen liikenteeseen. Laivojen välisessä liikenteessä voidaan VHF-radiopuhelinta käyttää yhteyksissä laivan ja toisen laivan, hinaajan, jäänsärkijän, luotsi-veneen ja pelastusaluksen välillä. Laivojen ja rannikon välisessä liikenteessä voidaan tarvittaessa järjestää suora radioyhteys laivan ja rannikkoaseman, satamaviranomaisten, satamatutka-aseman, sulkuportin, varustamon, palokunnan, poliisin ja lääkärin välille. Lisäksi voidaan laivojen henkilökunnan ja matkustajien yksityispuheluja varten järjestää suora yhteys valtion puhelinkeskukseen, jos ja puhelut voidaan välittää edelleen.

VHF-meriradioliikenteessä käytetään simplex- tai duplex-liikennemuotoa. Simplex-liikenteessä asemat puhuvat vuorotellen. Siirryttäessä vastaanotosta lähteykseen on käännettävä vipua tai painettava käsipuhelimen tangenttia. Tätä liikennemuotoa käytetään kutsu- ja hätäliikenteessä, laivojen välisessä liikenteessä ja liikenteessä rannikkoasemien ja laivojen välillä, milloin puheluita ei yhdistetä yleiseen puhelinverkkoon. Duplex-liikenteessä voivat molemmat asemat lähettää ja vastaanottaa samanaikaisesti. Yleiseen puhelinverkkoon liitettävissä yhteyksissä on käytettävä duplexliikennemuotoa, samoin yhteyksissä laivan ja tutka-aseman välillä.

3. Kansainväliset sopimukset.

Jotta siirtyvä VHF-meriradioliikenne olisi eri maissa yhdenmukaista ja laitteiden käyttö tehokasta on jaksoluvut ja eräät teknilliset seikat määrätty kansainvälisissä sopimuksissa. Atlantic Cityn radiokonferenssissa v. 1947 varattiin VHF-meriradioliikennettä varten jaksolukualue. V. 1955 Göteborgin radiokonferenssin yhteydessä eräät osanottajamaat tekivät tarkemman ehdotuksen tämän alueen käytöstä Itämeren ja Pohjanmeren alueella. Tätä sopimusehdotusta täydennettiin 1956 Varsovan konferenssissa ja 1957 tammikuussa tehtiin tätä asiaa käsittelemään kutsutussa konferenssissa Haagissa osanottajamaita sitova sopimus VHF-

meriradioliikenteestä Pohjanmeren ja Itämeren alueella. Tämä sopimus on nyt myös Suomessa hyväksytty.

Konferenssissa hyväksytty jaksolukutaulukko ja laitteiden teknillisten vaatimusten pääkohdat selviävät artikkelin lopussa. Liikennemääräykset on julkaistu posti- ja lennätinhallituksen monisteessa "Täydentävä radio-ohjesääntö kansainvälistä siirtyvää VHF-meriradiopuhelinliikennettä varten... (Haag 1957)". Laivaradiopuhelinliikenne tapahtuu jaksolukualueella 156...162 MHz (aallonpituus n. 185...192 cm). Alueelle on sijoitettu 28 numeroitua kanavaa. Laivojen väliselle liikenteelle on varattu 5 simplex-kanavaa, joista ensimmäisistä tulevat käyttämään muun muassa jäänsärkijät. Simplex-satamaradioliikenteelle on varattu 5 kanavaa, duplex-satamaradioliikenteelle 10 ja yleiselle radiopuhelinliikenteelle 11 kanavaa. Yleisen kutsu- ja hätäliikennekanavan molemmiin puoliin on jätetty häiriöiden välttämiseksi yksi kanava käyttämättä. Aluksi ei kaikkia kanavia tarvita, vaan ne otetaan käyttöön taulukossa esitettyssä numerorjestyksessä. Tärkeimmät, ensiksi käyttöön otettavat kanavat on taulukossa alleviivattu.

VHF-laivaradiolaitteiden tulee olla liitteinä olevien teknillisten vaatimusten mukaan suunniteltuja ja lisäksi niiden tulee Suomessa täyttää posti- ja lennätinhallituksen VHF-radiopuhelimia koskevat määräykset.

Täydentävässä radio-ohjesäännössä mainitaan, että VHF-laiva-asemien on pystyttävä liikennöimään ainakin kutsu- ja hätäjaksolla ja laivojen välisen liikenteen ensisijaisella jaksoluvulla.

4. VHF-rannikkoradioliikenteen kehitys eri maissa.

Syyskuussa 1957 painetun rannikkoasemien luettelon mukaan on radiopuhelinta välittäviä VHF-asemia Argentiinassa, Uruguayssa, Kanadassa, USA:ssa, Egyptissä, Marokossa, Ranskassa, Norjassa ja Englannissa.

Vaikka U.S.A. ei kuulu Göteborgin eikä Haagin sopimuksen piiriin on siellä otettu käyttöön periaatteessa samanlainen kanavajako kuin Euroopassa, mutta duplex-liikennettä ei toistaiseksi välitetä. Yleisiä radiopuheluita välittäviä yksityisiä ja rannikkovartiolaituksen perustamia VHF-rannikkoradioasemia on pitkin U.S.A:n itä- ja länsirannikkoa ja myös järviolueella. Norjassa on mainitun luettelon mukaan viisi VHF-rannikkoradioasemaa, jotka voivat toimia neljällä eri kanavalla. Länsi-Saksassa toimii Hampurissa satamaradioverkko, jossa on yli sata vakituista tilaajaa. Myös ainakin

Vieläkin merimieseläkelaista

Haluan vielä muutamalla sanalla kosketella viime lehdessämme puheena ollutta merimieseläkelakia, että kantaani, jonka toin siinä esiin, ei ymmärrettäisi eikä tulkittaisi väärin.

Käynkin ensin hallituksen vastauksen kimppuun. Kun eläkeasiasta keskusteltiin liiton vuosikokouksessa 1956, niin kokouksessa ei ollut minun lisäksi montakaan aktiivista merenkulkijaa. Suurin osa siis oli maissatoimivia jäseniä, kuten tavallista, mutta hekin ymmärsivät eläkeasian tärkeyden, erään heistä tuodessa julki puheenvuorossaan, että vuosikokous ei päättäisi mitään lopullisesti, sillä asia koskee lähinnä merenkulkijoita. Mutta kaipa asia tuli sittenkin nuijittua pöytään sillä päätöksellä, että eläkeasia ajetaan läpi. Mitä sanoo pöytäkirja?

En epäile ollenkaan sitä, etteivätkö vanhemmat merenkulkijat olisi tyytyväisiä lakiin, sillä suohan se heille eläkkeen miltei ilmaiseksi. Niin minäkin olisin heidän pöksyissään ja laulelisiin kauniita lauluja merimieseläkkeestä ja turvatusta vanhuudesta. Näyttää siltä kuin liitto olisi pitänyt muutaman harvan, vanhemman sähköttäjän kantaa suuremman arvossa kuin koko muun sähköttäjäkaartin ja pitänyt tätä tukipylväänä lakia läpi ajaessaan. — Saman lehden 23:n sivun ylä-laidassa mainitsemani henkilö antoi minun k.o. vuosikokouksessa ymmärtää, sanoen suoraan minulle, että lakia ei saada läpi, ellemmme ole mukana ja en voi kuvitellakaan tämän henkilön puhuvan "palturia." Ja kuitenkin hallitus nyt sanoo, että asia olisi mennyt läpi, olimmepa mukana tai emme. Mikä on totuus?

Myös hallitus sanoo, että siinä komiteassa, joka teki ehdotuksen merimieseläkelakeiksi ei ollut päällystöjärjestöjen edustajia lainkaan mukana, siis ei kai SR:nkään. Mutta eikö tällä komitealla tai sen

Kielin kanavalla ja Helgolandin saarella on VHF-rannikkoradioasema.

Englannissa on Southamptonin satamaan tilattu täydellinen VHF-rannikkoradioasema ja useita muita asemia on suunnitteilla.

Ranskassa ja Belgiassa toimii muutama VHF-rannikkoradioasema. Le Havressa on satamatutka-asema, jolta ohjeet laivoille välitetään VHF-radiopuhelimella.

Ruotsissa ja Tanskassa ei vielä ole VHF-rannikkoradioasemia yleistä liikennettä varten.

(jatk. seur. numerossa)

jollakin jäsenellä ollut muitten päällystöjärjestöjen ja SR:n siunausta vai tekikö komitea tosiaankin ehdotuksensa ilman näitä valtuuksia.

Tarkastelkaamme sitten Me-kassan asiamiehen lainop.kand. hra Oraviston vastausta sivuilla 25 ja 26.

"Nuoren naimisissa olevan henkilön kannalta perhe-eläke on tärkeä, kun taas vanhempi poikamies tai leski arvostaa vanhuus ja työkyvyttömyyseläkettä." — Onko tosiaankin niin, että laki on tehty poikamiehiä ja leskiä varten? — Hyvin on laskettu! En saanut tilastotietoja merimiesten perhesuhteista yrityksistäni huolimatta, mutta olen pannut merkille, että suurin osa merimiehistä on ollut naimisissa olevia ainakin niissä laivoissa, joissa minä olen palvellut. Löytyy muutamia poikamiehiäkin, mutta ainakin midskep'in messissä perin harvoin ja juuri tässä messissä löytyvät ne miehet, jotka ovat merimiesammattin elämäntehtäväkseen valinneet ja siksi viihtyvät kauimmin merellä ja joilla on suurimmat mahdollisuudet eläkkeen saantiin. Ja jos hra Oravisto tuli kirjoituksestani siihen käsitykseen, että haluaisin perhe-eläkevakuutuksen tähän kytkettäväksi, niin sanon: kiitos ei, jos se maksaa markankaan ylimääräistä tämän entisen lisäksi. Sillä tämä "Rooma" on lohkaissut sellaisen leijonanosan palkastamme, että pian pitäisi olla Colosseuminkin valmiina.

En ymmärrä, että mistä hra Oravisto on saanut sellaisen tiedon, että ihmisten keski-ikä olisi yli 70 vuotta, sillä sellaisen käsityksen sain hänen vastauksestaan, kun hän käsittelee Me:n suomaa turvaa seuraavasti: "U.P. ilmoittaa suorittaneensa eläkekassalle vakuutusmaksuna 22.000 markkaa vuodessa. Sähköttäjän loppupalkkaa vastaava täysi vanhuuseläke olisi tällä hetkellä n. 33.000 mk/kk. Jos vakuutettu pääsee eläkkeelle 60 vuotiaana (= 360 maksukuukautta) vastaa tällainen vanhuuseläke huomioonottaen keskimääräisen jäljellä olevan elämisen pituuden, n. 4.300.000 markan pääomaa." — Siis: $4.300.000 : 33.000 = 130,3$ kk eli 10,8 vuotta, kun tämä lisätään 60:en saadaan 70,8 vuotta.

Kuitenkin Tilastollisen päätoimiston antaman tiedon mukaan miesten keski-ikä Suomessa on nykyisin 63,4 vuotta ja naisten 69,8 vuotta, keskimäärin viisivuotiskautena 1951—1955. Ehkäpä merimieseläkekassalla on parempia tietoja keski-ikästä tai merimiehet ovat sitkeämpää sorttia elämään kuin muut kansalaiset ja tämä onkin nähtävästi otettu huomioon eläkeikää määrättäessä, koska se on saatu niin korkeaksi?

Jos pääsisin eläkkeelle 60-vuotiaana niin todennäköinen jäljellä olevan elämäni pituus on 3,4

vuotta (n. 41 kk) ja saamani eläkkeen suuruus siis $41 \times 33.000 = 1.353.000$. — Ei edes naishenkilö saisi sitä summaa, minkä hra Oravisto mainitsee. Ennen varsinaista eläkeikää (65 v) olisin tilastotietojen mukaan kuollut mies ja tuskinpa enää sen jälkeen eläkettä tarvitsen, perhe kylläkin voisi tarvita, mutta...

Hra O. mainitsee sivulla 25 oik. ylhäällä, että "U.P:n mainitsemien tietojen oikaisuna todettakoon...", mutta kuten tarkkaavainen lukija varmaan huomasi, niin oikaisusta ei ole kysymys, sillä mitä kirjoitin vakuutusasiasta pitää ehdottomasti paikkansa (todiste on) eikä tarvitse oikaisua, on vain kysymys hänen omasta lisäyksestään, joka näyttää kovin harhaanjohtavalta sen perusteella mitä olen edellä kirjoittanut. — En epäile, etteikö sellainen vakuutus, minkä hra O. mainitsee, maksaisikin niin paljon, mutta eihän Me:ään anna meille muuta turvaa, kuin työkyvyttömyyseläkkeen ja 30.000 mk:n työkyvyttömyyseläkkeen saa lisävakuutuksena 4.100 mk:n lisämaksusta yksityisessä vakuutuslaitoksessa. Lukekaapa, hyvät ystävät, vielä kerran se kohta kirjoituksestani, jossa käsitelin tätä vakuutusjuttua ed. numerossa. Ettei syntyisi mitään väärinkäsityksiä mainitsen, etten ole minikään vak.yhtiön palveluksessa tai asiamiehenä, mutta pyysin myös tällaista vak.ehdotusta käydessäni vakuuttamassa itseni perheeni turvaamiseksi, koska Me. ei tee sitä.

Pyysin edellisessä kirjoituksessani tietoja myönnettyistä eläkkeistä ja sainkin niitä, mutta valitettavasti siitä ei käynyt ilmi, että minkälaisia eläkekeitä ne olivat, vanhuus- vai työkyvyttömyyseläkkeitä.

Nykyään yritetään pitää mahdollisimman hyvää huolta lapsista ja heidän tulevaisuudestaan jopa lakienkin voimalla, etteivät nämä pienimmät joutuisi turvattomaan asemaan missään tapauksessa. Mutta merimies ei voi turvata lapsilleen minkäänlaista toimeentuloa kuolemansa jälkeen Me:n puitteissa, vaan saavat jälkeensä jäävät vieläpä haudatakin isänsä omalla kustannuksellaan ellei meri siitä satuisi huolta pitämään. Ei edes niitä markkoja makseta takaisin, jotka merimies on ollut pakotettu kasalle maksamaan, vaikka perhe nälkään kuolisi.

Vuonna 1940 marraskuussa ilmestynyt "Merenkulkuhallituksen tiedonantoja" antaa mielenkiintoisia tietoja merimiesten iästä, tutkimus tehty 1938 ja kaikista merimiesluetteloon merkityistä meripalveluksessa olleista henkilöistä kuului eri ikäluokkiin seuraavat prosenttimäärät:

alle 20	vuotiaita	15,5
20—29	„	47,9
30—39	„	24,0

40—49	„	8,4
50—	„	4,2

On merkillepantavaa kuinka prosenttiluvut pienenevät palveluksessa olevien suhteen sitä enemmän mitä vanhempia he ovat. Viisikymmenvuotiaita ja yli ei ole enää palveluksessa kuin 4,2 % ja 50-vuotiaalla on vielä 10—15 vuotta palveltavaa ennenkuin voi toivoa eläkkeelle siirtymistä. Tällainen oli tilasto 1938, millainen lienee nyt. Voisi olettaa, että ainakin se komitea, joka teki ehdotuksen Me-laista, on nojautunut tuoreempiin tietoihin, sillä luulisi, että se on käyttänyt tilastotietoja apunaan ellei sekin ole vain toiminut "siinä käsityksessä, että merimiehet suhtautuvat myönteisesti" lakiehdotukseen. Vaikka jälki kyllä näyttää siltä, ettei ole käytetty enempää tilastotietoja kuin tervettä harkintaakaan tässä jutussa.

Tarkastelkaamme vielä eräitten muitten ryhmien eläkekeitä. Armeija antaa täyden eläkkeen 66 % palkasta 25 vuoden palveluksen jälkeen ja lähettää kaikki kapteenista alaspäin, paitsi väapelit ja sot.mestarit, eläkkeelle 50 vuoden iässä. Lentävä henkilökunta pääsee eläkkeelle jo paljon aikaisemmin, palvelusaika lasketaan 1½ kertaisena. Eläkkeen saajista ei kukaan maksa mitään eläkemaksuja ja myös perheen toimeentulo on turvattu, jos eläkkeen saaja kuolee, siten että jos on jäänyt vaikka 3 edun saajaa (leski ja 2 lasta) niin eläkkeen suuruus on silloin 32 % ja prosentti korotuu sitä mukaa mitä suurempi perhe on jäänyt.

Veturimiehet saavat täyden eläkkeen 53 vuotiaana palveltuaan 30 vuotta (myös 66 %) ja eläkkeeseen liittyy perheen eläke. Samoin valtion virkamiehillä, vaikka ikäraja onkin korkeampi, 63 vuotta. Valtion siviililaitoksissa olevat maksavat kuitenkin minimiaalisen pienen maksun eläkekassalleen, suuruus liikkuu muutamissa sadoissa markoissa kuussa.

Kiitän kuitenkin hra Oravistoa, että hän hyvän tahtoisesti yritti valottaa minulle ja kaikille muillekin Me-lakia ja sen edullisuutta. Onhan siitä näkynyt paljon kirjoituksia jo aikaisemminkin ja kai minunkin olisi tehtävä "Sinuhen haudanryöstäjän" tavoin ja sanottava: "Olen köyhä mies ja uskon kaiken mikä on kirjoitettu."

Pitäisin kohtuullisena ja jokaiselle kuuluvana oikeutena päättää itse, haluaako kuulua Me-kassaan vai ei. Ja ainakin kassalle maksetut rahat olisi palautettava vaadittaessa korkoineen joko itselleen vakuutuksen maksajalle tai hänen omaisilleen kuoleman sattuessa, jäsihän kassaan vielä valtion maksama 4 % ja samoin työnantajan maksama 4 %. Sillä jos ei näin menetellä, niin rahojen kerääminen eläkekassaan on vain lakiin perustuva ryöstö.

Syy ei tietenkään ole eläkekassan, sillä sehän toimii lakiin perustuen, vaan syy on ensikädessä meidän omissa järjestöissämme, jotka tuntuvat tietävän aivan kysymättä, että mikä on hyväksi merimiehelle ja mitä hän tarvitsee ja mitä ei.

Olisi suotavaa, että jokainen mahdollisuksiensa mukaan tulisi henkilökohtaisesti liiton vuosikokouksiin, sillä siellä päätetään usein niin tärkeitä asioita, jotka koskevat meitä kaikkia, että jokainen ääni on tarpeen. Merenkulkijoita siellä ei näy kuin naama tai pari, loput ovat maissa olevia ja heidän probleemansa eivät ole samoja kuin meidän, mutta hyvä että he edes tulevat, sillä mitäpä niistä kokouksista tulisi ilman heitä, kun merimiehet loistavat poissaolollaan.

Hangossa 11 p:nä toukokuuta 1958.

Unto Parviainen

Radiosähköttäjä U. Parviaisen edellä olevassa kirjoituksessa liiton hallitukselle esittämiin kysymyksiin hallitus viittaa jo lehtemme edellisessä numerossa julkaistun hallituksen vastaukseen, josta käy selville vuoden 1956 vuosikokouksen hyväksymä kanta merimieseläkelakiin nähden. Kyllä liiton hallitus on merimieseläkelain hyväksymistä ajaessaan katsonut koko radiosähköttäjäkaartin etuja, eikä ainoastaan muutamien harvojen, tällä hetkellä iältään vanhempien, kuten U. P. olettaa. Eihän tätä lakia nimittäin ole tehty vain tätä, tai lähivuosia varten, vaan myös tulevaisuutta varten ja siitä kai sentään ollaan yksimielisiä, että se polvi, joka nyt on esim. 30 vuoden iässä, on 30 vuoden kuluttua 60 vuoden iässä.

Siinä komiteassa, joka valmisti ehdotuksen merimieseläkelaksi, ei ollut SR:n edustajaa, enempää kuin toisten päällystöjärjestöjenkään edustajia, kuten jo edellisessä numerossa mainitsimme. SR ei myöskään, enempää kuin toisetkaan päällystöjärjestöt varauksetta "siunanneet" komitean ehdotusta mm. juuri eläkeikärajan korkeuden vuoksi ja samoin perhe-eläkevakuutuksen puuttumisen vuoksi mietinnöstä, joten päällystöjärjestöjen valtuuksia ei komitealla ollut. Myöhemmässä vaiheessa katsoivat päällystöjärjestöt kuitenkin, että on parempi saada laki huonompanakin hyväksytyksi kuin jäädä kokonaan ilman, koska siinä olevat epäkohdat voidaan myöhemmin saada korjatuiksi.

Jälempänä julkaisemme vielä Merimieseläkekassan asiamiehen lisäselostuksen U. P:n kirjoituksen johdosta ja katsomme että kysymys tässä vaiheessa on tullut puolin ja toisin loppuunkäsittelyksi lehtemme palstoilla.

Hallitus

U. P:n ylläolevan kirjoituksen johdosta voidaan todeta seuraavaa:

Keski-ikä.

U. P. mainitsee mm. että "jos pääsen eläkkeelle 60-vuotiaana, niin todennäköinen jäljellä oleva elämäni pituus on 3,4 vuotta...". Tämä ei pidä paikkaansa, sillä virallisen tilaston mukaan 60-vuotias mieshenkilö elää keskimäärin 74 vuotiaaksi, eli jäljellä on 14 vuotta vaellusta murheen laak-

SPARKS BY SPARK

Esitämme aluksi myöhästyneet kiitoksemme sekä onnitelomme liittomme sihteerille Erkki Koivistolle. Kiitoksemme hänen 25-vuotta jatkuneesta ansiokkaasta aherruksestaan ammattikuntamme hyväksi, onnitelomme edessä olevien päivien varalle. — Ja tähän yhdymme miesjoukolla.

Tarkastellessamme Manalaa masentunutta vuotta meikäläisten silmin havaitsemme liittomme toiminnan jatkuneen tuloksia tuottavana. Yhteistyö toisten merenkulkijajärjestöjen kanssa on ollut kitkaton, ja siitä ansio sihteerillemme. — Mitä taas tähän omaan oimutiseen äänenkannattajaamme tulee, on ollut ilo havaita sen sisällöltään monipuolistuneen. Mielihyvin on voitu panna merkille uusien ilmoittajien astuneen päivänvaloon Radiosähköttäjän merkeissä. Se, että itse Ukko-Kruunu on ollut niiden joukossa, on ollut paitsi kiinnostavaa, myöskin mieluista. PLH:n kokosivun ilmoitus lehtemme joulukuun numerossa on sekä edustava että asiallinen — sehän sisältää asiaa meille sähköttäjille. Ja se, että Valtion Sähköpaja tutustutti meidät elokuun numerossa laitoksiinsa, toimintaansa sekä tuotteisiinsa oli oikeaan osunut tempaus, mikä ei jäänyt huomiotta paitsi. Niin sitä pitää valtionkin laitosten, jos mieli ajan tempossa pysyä ja jotakin liikemiesmielessä voittaa. — Edelleen on OY Yleisradio Ab osoittanut kiitettävää alttiutta

sossa. U. P:n väärtä riviltä poimima keskimääräinen elämän pituus 63,4 vuotta tarkoittaa vastasyntyneitä, joita eläkekassan toimintapiiri ei käsitä. Kun lisäksi otetaan huomioon keski-ään jatkuva nousu penisilliinin ym. ihmelääkkeiden sekä yleisten sosiaalisten olojen parantumisen johdosta, voidaan todeta, että useinmainittu 4.300.000 markan määrä joudutaan jakamaan enemmänkin kuin 14 vuoden osalle, eikä 3,4 vuoden, kuten U. P. otaksui. Onhan niin, että kuolleisuuden aleneminen ja keski-ään nousu merkitsevät yleisesti ottaen henkivakuutusyhtiöille helpotusta mutta aiheuttavat eläkemenojen kasvamista eläkevakuutuksessa.

Merivakuutus.

Oikaistessani U. P:n tietoja henkivakuutusmaksuista en väittänyt hänen numerotietojaan sinänsä vääräksi. Tarkoituksena oli osoittaa, että U. P:n esilletuomat henkivakuutukset eivät lainkaan suuruudeltaan vastaa niitä pääomia, joista m-eläkkeessä on kysymys. Todettakoon toistamiseen, että eri vakuutusmuotojen vertaileminen on vaikeata. Henki- ja eläkevakuutus ovat eri asioita, kuten ovat palo-, meri-, auto- ym. vakuutuksetkin, joiden maksut eivät sinänsä liioin ole vertailukelpoisia. — U. P:n toistuva väite siitä, että m-eläke ei sisällä muuta kuin työkyvyttömyyseläkkeen, lienee merihevosenleikkiä.

Myönnetty eläkkeet.

U. P:ltä on jäänyt huomamatta, että esimerkiksi oli mainittu erikseen vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeet. Uusia esimerkkejä: vanhuuseläke 62-vuotiaalle päällikölle 30.128 mk/kk. Työkyvyttömyyseläke konepäällikölle 23.421 mk/kk jne.

Merenkulkijoiden ikäjakautuma.

Se seikka, että merenkulkijoita on poistunut tilastosta suurin määrin 40—50 vuoden iässä, on

pitääkseen laivasähköttäjät hereillä tarjoamiensa mahdollisuuksien suhteen seurailla kaukomerilläkin kotimaan radio-ohjelmaa sekä kuunnella uutislahtyksiä. Samat sanat — niin sitä pitää.

Liiton omat jäsenet ovat osaltansa osoittaneet lisääntyvää aktiivista kiinnostusta lehteänsä kohtaan. Mielipiteitä on tuotu julki varsin ahkerasti, mikä todistaa ammatillisesta valveutuneisuudesta. Lisäksi on muutama kirjallisen kyvykkyyden taimi, kuten nimimerkki J. E. J. kohonnut pinnalle. Toivomme hartaasti, ettei se nyökkähdä ja kuivetu elon helteisellä pellolla, vaan jatkaa vankasti kasvuaan. Ja vihdoin, kaiken tämän positiivisen kehityksen takana on herra Toimittaja aberrellut — kiitoksemme hänellekin epäitsekästä ja epäkiitollisesta uurstuksesta. Jeh.

Katsahtakaamme yksin tein omaan rakkaaseen Helsinki Radioommekin ja erikoisesti Otto-Franssu-Juhonpoikaan. — Olemme ollut havaitsevinamme sen määrätietoisesti pyrkineen työskentelynsä tehostamiseen ja vieläpä siinä melkoisesti onnistuneenkin. Havainto on ollut mieluinen. Kuitenkin — aseman kuunteluajataulusta poikkeamiset ovat mielestämme hieman liikaa yleistyneet, sekoittaen varsinkin valtameriliikenteessä liikkuvien sähköttäjien työskentelyä aseman kanssa. Lienee oikeaan osunut järjestely se, että lyhytaaltopäivystäjien salitaan poiketa aikataulusta, mutta — vissillä varauksella sen tulisi tapahtua. Nimittäin sillä, ettei

tiedossa tuoreistakin tilastoista. Jos jätetään luvuista työkyvyttömyksiä tulleet ja kuolleet, on vaikeaa sanoa, mitkä ovat kunkin henkilökohtaiset syyt olleet ammatin vaihtamiseen tai jättämiseen. Tuntuu kuitenkin siltä, että aikaisempina vuosina on vanhuudenturvan puuttuminen ollut voimakkaana tekijänä eroamiseen 40—50 vuotiaana ja lienee syytä odottaa, että merenkulkijoiden keski-ikä tulee vähitellen nousemaan.

Eläkeikä.

U. P. on poiminut esimerkkejä eräistä eläkkeistä, jotka koskivat kuitenkin sotilaspalvelua, lentäjiä tai veturimiehiä, jotka ovat erikoisasemassa. Tässä yhteydessä voi todeta, että valtion palveluksessa oleva meripäällystö saa eläkkeen aikaisintaan 63 vuoden iässä ja luotsitkin aikaisintaan 58 vuotiaana. Ruotsin päälystöeläkekassalla on yleinen eläkeikä 65 vuotta, Norjan merimieseläkekassalla 60 v. Nykyinen suuntaus tähtää pikemminkin eläkeiän korottamiseen kun alentamiseen, sillä ihmiset pysyvät nykyään työkykyisinä kauemmin kuin ennen ja on tuhlausta asettaa työkykyisiä henkilöitä eläkkeelle. Merimieseläkkeen ikärajan korottamista ei kuitenkaan ole edes ajateltu.

Samalla kun totean, että ajatustenvaihto eläkeasioista on hyödyllistä kaikille osapuolille, esittäisin kuitenkin sen toivomuksen, että asian yhteydessä esilletuodut numero- ym. tiedot liittyisivät kiinteästi kysymykseen ja olisivat vertailukelpoisia.

Merimieseläkekassan asiamies

Jaakko Oravisto

"MERIMIESELÄKETTÄ"

Merimieseläkettä koskevassa asiassa virinnyt keskustelu liittomme julkaisussa tulee varmaan saamaan osakseen sen huomion ja mielenkiinnon

aikataulukossa ilmoitetun alueen kuuntelua tällöin kokonaan lopetettaisi. Jo tämä seikka vaikuttaisi sen, että poikkeamiset jäisivät harvemmiksi — tietäisihän jokainen poikkeaminen kahden alueen kuuntelua samanaikaisesti, eivätkä — sen uskallan sanoa — kaikki päivystäjät ole lisäurakkaan halukkaat. Koska juuri järjestys ja järjestelmällisyys on erittäin tärkeä puoli lyhytaaltoliikenteessä, tulisi rannikkoasemien seurata julkituomiaan aikataulukoita, mitkä varmastikin on rakennettu mahdollisimman suurella asiantuntemuksella mahdollisimman tarkoitustaan vastaaviksi. OFJ:n tapauksessa, eihän sen kautta suuntautuva liikenne vielä tois-taiseksi ole järin runsasta eikä siis päivystäjille liian rasittavaa, pitäisi olla varaa ainakin ajoittaiseen kahden alueen kuunteluun samanaikaisesti. (Emme kylläkään ole tarkoin perillä arv. Juhonpoikien vahtisysteemistä, mikä hyvinkin saattaa olla rasittava?) — Vihjeenä viittaamme ensinnäkin 22 mc:n kuunteluperiodiin. Koska kuuntelun perusteella meille on selvinnyt, että sanotulla bandilla ainoastaan harvoja yhteyksiä syntyy (tulevaisuus saattaa olla toisenlainen), voisivat Juhonpojat mielestämme kuunnella samanaikaisesti esim. 16:sta, mikä lähinnä vastaa 22:n mahdollisuuksia. Toiseksi yöaikaan kotimaassa, tai oikeammin jo illalla, pimeyden saavuttua, sanokaamme klo 22.00 gmt tai viimeistään 23.00 gmt, olisi syytä aloittaa kuuntelu 6 mc:lla. Ilahduttavaa on ollut havaita joidenkin päivystäjien katsoneenkin sen tarpeelliseksi sekä siihen myöskin iltaisin ryhtyneen, joskin

jonka se epäilemättä ansaitsee. Senvuoksi olisikin toivottavaa, että puolesta ja vastaan mielipiteitä esitetäisiin enemmänkin, vaikka tapahtunutta tosiaasia ei enää voidakkaan muuksi muuttaa. Omasta puolestani olen mainitunlaisen kassan kannattajiin lukeutuva sen puutteellisuuksista huolimatta. Mitä sitten tulee siihen, että hallitus omassa vastineessaan Unto Parviaiselle ilmoittaa tarpeellisen informoinnin tapahtuneen ennen eläkelain voimaantuloa, pidän sitä aivan riittämättömänä, siitäkin huolimatta, että tapahtuneelle emme olisi mitään mah-taneet. Ei riitä, että vuosikokous hyväksyy toimintakertomuksen, kuten vastineessa sanotaan. Tapoihin näyttää kuuluiavan, että vuosikertomus hyväksytään keskustelutta, olipa siinä sitten miten tärkeitä juttuja tahansa. Vastaisuuden varalle pyytäisin esittää, että näinkin laajakantoisesta asiasta, kuin nyt on kysymys, tiedoitettaisiin hyvissä ajoin ja annettaisiin jäsenillekin tilaisuus sanoa sanottavansa mieluummin vielä asiallisen alustuksen pohjalta. Ja tehtäköön se hyvissä ajoin, sillä postitus vie usein kuukausimäärin aikaa.

Lopuksi niille, jotka aikovat pestautua ruotsalaisyin aluksiin tulee heidän monsträystilaisuudessa ilmoittaa haluavatko he liittyä vastaavanlaiseen kassaan eli SPK:n jäseneksi. Ellei mainittua merkintää merimiesrullaan ole tehty, katsotaan ilman muuta siihen liittyneeksi ja maksut peritään automaattisesti. Jäsenyys on ulkomaalaisille vapaaehtoinen, mutta sensijaan pakollinen Ruotsin kansalaisille tai sellaisille, jotka oleskelevat Ruotsissa ns. muukalaispassilla ja jotka täten ovat siellä henkikirjoitettuja.

Martti Aho

useimmiten aikataulukobandin kustannuksella. Seikka kun on se, että juuri 6 mc. tuntuu parhaiten vetävän Helsinkiin öisin esim. läntiseltä pohjois-Atlantilta, mikä tunnetusti on epäkiitollista aluetta kotimaan yhteyksien rakentamisessa, ja millä sentään puolentusinaa alusta kautta vuoden seilailee säännöllisessä reittiliikenteessä kotimaan ja USA:n välillä. Kun OFJ kuitenkin saattaa nykyisin kuunnella 4:llä juuri sydänyönä jopa tunninkin yhtä-päätä, ei se enää vastaa tarkoitustaan asemalla, millä yhden bandin kuuntelu on voimassa. Kokemus on meille osoittanut, ettei nelosella juuri yhteyttä Helsinkiin länsi-Atlantilta rakenneta, mutta kylläkin kuutosella, ja että jollei kuutonankaan kannaa, ei silloin kannaa nelonenkaan. Olemme tosin kerran onnistuneet, vieläpä keskikesällä, saamaan Hampton Roads:ilta (Virginia, USA.) yhteyden nelosella OFJ:siin, mutta se taisi olla harvinainen tapaus. Jos taas yhteys 8:lla syntyy sanokaamme Nova Scotian edustalta, on saavutusta pidettävä erinomaisena. Cape Race:ista taas saattaa saada fb qso:n 16:sta about 2100—2130 gmt, jos sää on kirkas. Niinpä Helsingin ei pitäisi esim. 16:sta ilta-kuuntelua missään nimessä lopettaa, eikä myöskään 12:sta, millä useimmat keski-sen Atlantin yhteydet kotimaahan syntyvät. — Nelosen kuuntelu palvelee lähinnä kaukoidän vesillä liikkuvia aluksia, mutta tuskinpa niitä nykyisin siellä sen enempää seilailee kuin Atlantilla-kaan? Ja puolen tunnin kertakuuntelu 4:llä riittää varmasti. Mielestämme olisi erittäin tarkoitustaan vastaavaa, jos OFJ:n arv. Veljet poikkeaisivat nykyisestä aikataulukosta esim. siten, että kuuntelisivat klo. 0200—0300 gmt. välillä kahdeksan lisäksi puoli tuntia myöskin kuudella. On muistettava, että päivän viimeinen radiovahti läntisellä Atlantilla päättyy vasta 0200 gmt., minkä jälkeen useinkin saattaa joku koko illan OFJ:siin turhaan yhteyttä yrittänyt Titari tehdä viimeisen yrityksensä — ja jopa onnistua siinä. Helsingissä saattaa helposti tuntua siltä, ettei pikkutunneilla kukaan viitsi erikoisemmin yhteyttä yrittää, mutta läntisellä pallonpuoliskolla eletään toisissa tunteissa, johtuen aikaerosta. Olisikohan lyhytaaltoliikenteessämme taikka sen järjestelyssä sikäli nurinkurisuutta, että juuri parhaana kaukoyhteyksiin soveltuvana vuorokauden aikana, yön aikana, Helsinki Radion päivystäjillä on liian pitkät ja rasittavat vahtivuorot? Sitä ne eivät saisi olla, jos aseman mieli palvelella kaukoliikennettä tehokkaimmalla mahdollisella tavalla.

Lyhytaaltokuuntelu sinänsä on melkoisessa määrin persoonallinen kysymys, sillä juuri siinä, jos missä, sähköttäjän määrätynlaiset kyvyt punnitaan. Paitsi että yksi Titari on uutterampi ja tunnollisempi kuin toinen, hän myöskin saattaa omata "kuuntelemisen lahjan." Tästä juttelen joskus toiste enemmänkin. Eittämättä asia on siten, että esimerkiksi OFJ:ssa, kuten monilla muillakin rannikkoasemilla, löytyy kahdenlaisia kuuntelijoita, parempia ja heikompia. Sama pätee laivasähköttäjissä, mutta hyvän kuuntelijan lahja pääsee oikeuksiinsa vasta rannikkoasemalla. Vastavasti heikko kuuntelijajarruttaa aseman tehokasta työskentelyä. Rähinän eetterissä vuosi vuodelta lisääntyessä tulisi asianomaisten viranomaisten kiinnittää tähän seikkaan kasvavaa huomiota ja esim. jonkinlaisen

50-vuotiaita

E. A. Karjalainen

K. B. Virkkumaa

E. K. Lappalainen

K. A. Österman

Radiosähköttäjä Eino Antonius Karjalainen täytti 50 vuotta viime tammikuun 17 päivänä. Hän on syntynyt Oulussa. Suoritettuaan keskikoulututkinnon Helsingin suom. yksityislyseossa hän opiskeli Helsingin Konservatoriossa vuosina 1927—1933, toimien sen jälkeen muusikkona. Kansainvälisen II lk. radiosähköttäjäututkinnon hän suoritti 22. 3. 1937 ja I lk. tutkinnon 31. 10. 1940. Suomen Radiosähköttäjäliiton jäseneksi hän liittyi 23. 3. 1937 ja toimi aluksi laivaradiosähköttäjä mm. seuraavissa kauppa-aluksissa: Martti Ragnar, Immo Ragnar, Brita Thorden, Cisil, Björneborg. Vuodesta 1939 lukien hän on toiminut radiosähköttäjä Merenkululaitoksen jäänmurtajissa, ensiksi Murtajan, myöhemmin Sampon ja viimeksi Apun radiosähköttäjä. Jatkosodan aikana hän oli v. 1943 jonkin aikaa Hanko Radiossa ja v. 1944 Laivaston radioasemalla Helsingissä. Saanut Mm 39—40 m s.k. Sivuharrastuksena hänellä edelleenkin on musiikki, soittimenaan sello.

Valitamme, että sattuneen erehdyksen vuoksi tämä jäi lehtemme aikaisemmasta numerosta pois, joten esitämme näin myöhästyneenä parhaimmat onnittelumme merkkipäivän johdosta.

Radiosähköttäjä Karl Bärtel Virkkumaa täytti 50 vuotta toukokuun 4 päivänä. Hän on syntynyt Turussa. Lopetettuaan koulunkäyntinsä Helsingissä hän osallistui jo vuoden 1933 kansainvälisille radiosähköttäjäkurseille, mutta suoritti II lk. kansainvälisen radiosähköttäjäututkinnon vasta 20. 1. 1951. Suomen Radiosähköttäjäliiton jäseneksi hän liittyi 26. 2. 1951. Vuosina 1930—1951 hän palveli Puolustuslaitoksessa, viimeksi luutnanttina. Upseerikoulun hän kävi 1940. Ansioistaan sodissa

kuuntelijakokeen perusteella valita päivystäjät lyhytaaltoliikenteen palvelukseen. Saattaa olla mahdollista, että hyvä vastaanottotaito viittaa hyviin kuuntelijajominaisuuksiin, mutta varmaa se ei ole. Hyvältä kuuntelijalta vaaditaan muutakin kuin selkeää jalojen Morsemerkkien käsityskykyä — keskittymiskykyä, tunnollisuutta, uutteruutta, kärsivällisyyttä, mielenmalttia. Ja varsin usein näiden takana vaikuttaa, niitä ylläpitävänä voimana — säännölliset elintavat.

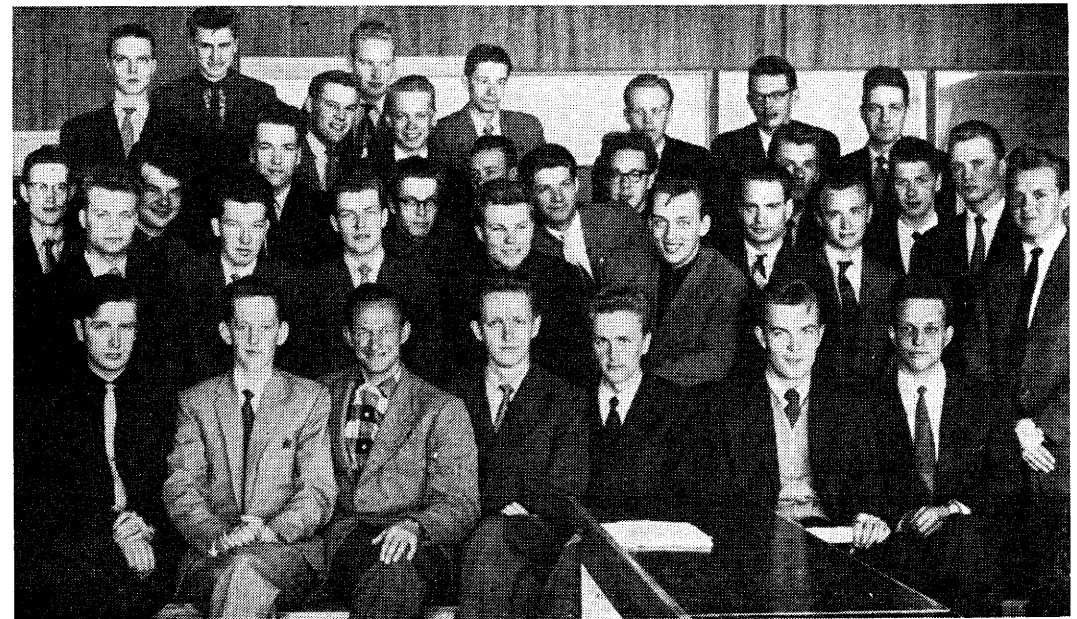
hän sai VR4. Vuodesta 1952 lukien hän on toiminut laivaradiosähköttäjä seuraavissa laivoissa: Ulca, Bore IX, Dorotca, Solbritt, Fidelia, Tora. Nykyisin hän on radiosähköttäjä s/s Imatrasa. Parhaimmat onnittelumme 50-vuotispäivän johdosta.

Heinäkuun 8 päivänä täyttää 50 vuotta insinööri, radiosähköttäjä Eero Kalervo Lappalainen. Hän on syntynyt Keuruulla. Käytyään VI lk oppikoulua Helsingissä hän suoritti II lk kansainvälisen radiosähköttäjäututkinnon 20. 8. 1930, jolloin liittyi Suomen Radiosähköttäjäliiton jäseneksi. I lk. tutkinnon hän suoritti 12. 12. 1938. Vuodesta 1930 hän toimi laivaradiosähköttäjä aina v. 1939 maaliskuuhun saakka seuraavissa aluksissa: Gertrud, Betty H, Rödsjär, Garryvale, Polaris, Orion ja Canopus. Maaliskuussa v. 1939 hän siirtyi Oy Yleisradion palvelukseen studioteknikoksi. Suoritettuaan insinööritutkinnon Tekniska Läroverketissä v. 1948, hän on edelleenkin Oy Yleisradion studio-osaston palveluksessa. Sekä talvi- että jatkosodassa hän oli radiojoukkueen johtajana ja radioaseman päällikkönä. Käytyään Upseerikoulun 1942 hänet ylennettiin vänrikiksi, ja luutnantiksi v. 1944. Sivuharrastuksena on hänellä ammunta (EM luokka sot.kiv., sot.pist., kaks.taist. sekä ML vap. pist.) Ansioistaan sodissa hän sai v. 1943 VR 4. Parhaat onnittelumme merkkipäivän viettäjälle.

Heinäkuun 10 päivänä täyttää 50 vuotta radiosähköttäjä Kurt Algot Österman. Hän on syntynyt Hangossa. Käytyään 5 luokkaa Hangö Samlyceum'ia v. 1925 hän suoritti II lk kansainvälisen radiosähköttäjäututkinnon 2. 7. 1930, jolloin liittyi Suomen Radiosähköttäjäliiton jäseneksi. I lk. tutkinnon hän suoritti 8. 2. 1933. Toimittuaan aluksi vuosina 1930—1935 laivaradiosähköttäjä Minervassa, Gantoise'ssa, Winhassa ja Wilke'ssä hän siirtyi Hanko Radioon, jossa toimi radiosähköttäjä aina vuoden 1947 loppuun saakka. Vuonna 1948 aloitti hän uudelleen meripalvelun ja on siitä lähtien toiminut s/s Kungso'n radiosähköttäjä. Jatkosodan aikana hän toimi asepalveluksessa Laiv.osastossa ja eri viestimuodostelmissa, saaden ansioistaan VR 4.

Esitämme parhaimmat onnittelumme merkkipäivän johdosta.

Uusia radiosähköttäjäkasvoja

Dahlberg: Hiljainen ahertaja, jolla ei ollut vaikeuksia muussa kuin suomenkielessä. Paikoitti opettajat oppimaan ruotsia.

Hallaste: Elämänfilosofi, joka sai osakseen suurta epäonnea kaikessa. Ei pystynyt kurssin loppuunkaan mennessä tarkalleen selvittämään, koska ensimmäinen tunti alkoi.

Haapaniemi: Huoleton ukkomies. Piti omalta osaltaan yllä kurssin huumoria ja suoritti erikoiskurssin alakerran ruokalan lehtien sanaristikoiden ratkomisessa.

Harju: Ahkera tunneilla kävijä. Saavutti sähkötyskokeiden lähetyksessä kerrassaan aavemaisen varmuuden, liekö ollut tekniikan kustannuksella.

Harvisalo: Tunnusmerkillinen piirre: "Klubbi" puolihuolimattomasti suupielessä ja tavattavissa varmimmin Harjun seurasta.

Huttunen: Kurssin harvoja "oikeita immeisiä". Huvitti osuvilla piirustuksillaan ja tyrmäsi kanssaan shakkipeliin uskaltautuneet nopein siirroin.

Huumonen: Puhdasverinen "hamien" edustaja, joka aina silloin tällöin väläytteli omia qso-kokemuksiaan muf-käyrien vastapainoksi. Toimi ansiokkaasti huumorihengen ylläpitäjänä.

Häkkinen: Paukautti vastauksensa vanhan SA:n "junailijan" kantavalla äänellä ja selvisi muutenkin jutuista reippain ottein.

Jaamala: Paljon kokenut entinen maailmankiertäjä. Puhui tarpeen vaatiessa (?) espanjaa ja valotti kipinän tulevaisuuden näkymiä kertomalla juttuja Etelä-Amerikasta.

Jäppinen: Mies, joka käytti kurssin asioihin vain pienen osan alystään. Sai päänvaivaa jouduttuaan loppujen lopuksi kronikoitsijan tehtäviin.

Jääskeläinen: Liikkuva henki, joka joskus pistäytyi ystävällisesti katsomassa kurssin vointia. Selvitti tehtävät mainiosti rutiinilla ja supliikilla. Järjesteli lopussa tottunein ottein kurssin juoksevia asioita.

Karjalainen: Esitti toisinaan kovin innokkaasti jonkinverran äkkinäisiä mielipiteitään tunnilla käsiteltävissä asioissa. Iltaisin tavattavissa varmimmin Hämiksellä.

Kotoharju: Herätti huomiota huomiotaheittämyydessä. Ponnisteli sisukkaasti asioissa mukana, vaikka väittikin alussa "labran" töiden mestariksi joutuessaan, ettei ollut koskaan tavannut moisia ihmelaitteita.

Kupela: Touhukas veikko. Perusti Kupelins-yhtiön, mutta lienee jäänyt sähköttäjien tilitysten erheellisyyksien vuoksi tappiopuolelle.

Lestinen: Valitsi itsensä laboratoriotöiden puolivakituiseksi mestariksi. Antoi varsinaiselle mestarille joskus hyviäkin neuvoja. Pääperiaate: kurssilla hyvä, poissa paras.

Metso: Omasi huhupuheiden mukaan monipuolista alan kokemusta: merikarhu ja lentäinvirkailija. Pinnisteli sisukkaasti ja menestyksellään selvittääkseen asioista.

Murtomaa: Huumosen adjutantti. Pohdiskeli tekniikan kysymyksiä syvälliseltä kannalta päätyäkseen tulokseen, että ratkaisu on sittenkin liian syvällä löydettävissä.

Mäkeläinen: Kurssin varsinainen savolainen. Omasi nuoresta iästään huolimatta sangen valmiit, usein sattuvatkin mielipiteet mitä erilaisimmista asioista. Sähkötyöskokeiden korjauksissa lupsakka esilukija.

(jatkoa sivulta 34)

kossa olivat yhtiön parhaimmat laivat, mm. matkustaja-alukset Aallotar ja Ilmatar. Niinpä yhtiön laivasto oli supistunut v. 1946 alussa 31, joiden vetoisuus vastasi vain 41.000 br.rek. tonnia. Mutta samalla määrätietoisella toiminnallaan kuin aikaisempienkin vaikeuksien jälkeen on yhtiö vähitellen selvinnyt näistäkin tappioistaan. Laivojen lukumäärä on nyt jälleen noussut 55 ja bruttotonnimäärä ylittää jo vuoden 1939 tason, ollen melkein jo v. 1943 huipputasolla.

Myös siviiliradiolaitteiden käytäntöön ottamisessa on Suomen Höyrylaiva Osakeyhtiö ollut ensimmäinen varustamo maassamme, sillä jo vuoden 1920 keväällä asennettiin ensimmäiset radiolennätinlaitteet pariin yhtiön matkustajalaivaan. Yhtiön ja SR:n välinen ensimmäinen radiosähköttäjää koskeva palkkasopimus allekirjoitettiin huhtikuussa 1921.

Huhtikuun 19 päivänä järjesti juhlija yhtiö henkilökunnalleen kulta- ja hopea-ansiomerkkien jakotilaisuuden s/s Ariadnella. Varsinaisena juhlapäi-

Naala: Kurssin ainainen hymypoika. Vältti tiettävästi sataprosenttisesti sähkötysharjoitukset mutta selvisi kokeista erinomaisesti vanhan "ihmetitarin" kyvyillään. Innokas radioamatööri.

Nummela: Tyyni hämäläistyyppi. Tiesi teknillisistä kysymyksistä jo ennestään kylliksi ja opiskeli englantia sisulla ja menestyksellä.

Nyyssönen: "Stadin kundi", jolla oli aina vastaus valmiina kysymykseen: "Minne lauantai-iltana?" Ei päässyt täysin perille oppituntien alkamisajoista, mutta selvisi asioista liukautensa ansiosta.

Orava: Kotkalaiskaartin veikeä edustaja. Suhtautui tulevaisuuteen valoisasti, ei kai vähiten ruotsinkielien taitonsa vuoksi.

Palomäki: Mies, jota eivät edes laboratoriotyöselostukset saaneet pahalle päälle. Muodosti Pätyksen kanssa aina herttaista sanastoa käyvän parivaljakon.

Pirskanen: Hiljainen pätevä tyyppi. Yhdisti kurssinkäyntiin reippailuharrastuksen kävelämällä usein keskikaupungilta Lauttasaaren perukoille.

Pätynen: Tasainen mies, joka ei liikaa värvännyt itseään opinnoilla. Teki alistuneen ja pessimistisen vaikutuksen, mikä kenties johtui ukkomiehen asemasta.

Rajamäki: Suoritteli kurssia sivutoinään eikä tavannut tehtävistä vaikeuksia. Välyt-

vanään huhtikuun 23 päivänä, sai Suomen Höyrylaiva Osakeyhtiö vastaanottaa lukuisia huomionosoituksia niin kotimaisilta kuin ulkomaillakin olevilta ystäviltaan onnitelujen, lahjojen, kukkatervehdysten ja sähkösanomien muodossa. Samana iltana Kalastajatorpalla järjestetyillä 75-vuotisjuhlapäivällisillä, jota myös Tasavallan presidentti kunnioitti läsnäolollaan, oli noin 800 valtiiovallan, merenkulun, talouselämän, ulkomaisten edustajien ja sanomalehdistön edustajaa. Juhlissa puhuivat mm. yhtiön hallintoneuvoston puheenjohtaja, pankinjohtaja Göran Ehrnrooth, yhtiön toimitusjohtaja kauppaneuvos Birger Krogus ja Eduskunnan puhemies K. A. Fagerholm. Liittomme edustaja oli myös onnitelijoiden joukossa.

Toimitus esittää 75 vuotta toimineelle Suomen Höyrylaiva Osakeyhtiölle näin myöhästyneenä parhaimmat onnitelut merkkipäivän johdosta toivottaen sille jatkuvaa menestystä tärkeässä tehtävässään merenkulkumme ja samalla maamme koko talouselämän hyväksi.

teli kokeneen radioamatöörin taitojaan suunnitteleamalla ja esittelemällä kahden metrin laitteita.

Rantanen: Tasainen tyyppi, joka kaikesta huolimatta joutui esiintymään pilapiirrosten mallina. Suunnitteli kerran sähkötyksen antokokeiden suoritustekniikan mullistamista.

Rissanen: Mies, joka näki paljon vaivaa selvittäessään itselleen radiotekniikan salaisuuksia. Solmi ahkerasti suhteita kurssitalon tyttölasten kanssa.

Rotonen: Kurssilla hiljainen sivustakatsoja, joka kuitenkin tunnettiin reippaana urheilijapoikana. Kävi asioihin käsiksi tarmokkaasti ja hyvin tuloksin.

Salomaa: Mies, jolle tekniikka ja laboratoriotyöselostukset tuottivat ainaista huolta. Ei tiennyt, muuttiko tasasuuntaaja vaihto- vai tasavirtaa toisenlaiseksi.

Salonen: Kurssin pisimpiä miehiä, joka katselel elämänmenoa suurilla viattomilla silmillään. Ei tuntunut kantavan vaivanaan pahimpia murheita.

Taskinen: Sai nähdä jonkin verran vaivaa tehtävien suorittamisessa, mutta se ei estänyt häntä toimimasta kurssilaisten toisena vakituksena edustajana Hämiksellä.

Tiippana: Melkoinen uurastaja. Solmi ystävällisimmiset suhteet vierustoveriinsa Dahlbergiin, jonka kanssa kävi henkevää keskustelua radioteknisistä kysymyksistä.

Virtanen: Rauhallinen herrasmiestyyppi. Joutui jostakin syystä usein toimimaan alavastaajana tekniikan kokeiden kysymyksiä tunnilla selviteltäessä.

— — — — — va va va va OK

SANOI:

Laboratoriotöissä: "Alkaakos sieltä seinäköskettimestä tulla virtaa vai haetaanko kirves avuksi."

"Mestari kytkee nyt vaan molemmat johtimet. Ellei sähköllä ole kahta päättä, se jää mittariin ja räjähtää."

Tekniikan tunnilla: "Sähköttäjän on syytä opettaa muulle henkilökunnalle pelastusveneradion käyttöä, koska hän itse kuitenkin hukkuu aluksen mukana."

Liikenteen tunnilla, kun vastaanottimesta kuuluu hiljaista surinaa: "Jaa, taitaa olla Amsterdam."

Toinen tapaus: "Siinä kuuluu olevan meidän maisemakuvan lähetys."

Newcomers

SPARKS BY SPARK

Nuorille, uljasta uraansa merellä yrittelleville titarinpoikasille haluan lausua muutaman valistavan sanan.

Älkää kasvatelko itsellenne viiksiä. — Sallikaa sensijaan partanne kasvaa, jos se yleensä kasvaa, kaikessa rauhassa, ajelkaa se säännöllisesti pois. Joka-aamuinen parranajo kuuluu ilman muuta nuorekin sähköttäjän aamuuskareisiin — sitä varten on uhrattava neljännestunti makeasta amunesta. Älkääkä hankkiko itsellenne sähköparranajovekotinta, mikä on omiaan johdattamaan teidät aivan liian varhaisessa vaiheessa sangen epäterveelliseen sekä vaaralliseenkin mukavuudenhaluun sekä epäsiisteyteen. Höylätkää sensijaan leukaanne entiseen tapaan tavallisella partahöylällä, mikä, paitsi että se kukistaa partanne perusteellemmin kuin mikään sähkökone, myöskin jyrstii kaiken lian pois parestästäne. Kasvojen säännöl-

UUSIA JÄSENIÄ

Seuraavat 33 radiosähköttäjää, jotka saivat II luokan kansainvälisen radiosähköttäjän pätevyystodistuksen 7. 5. 1958 päättäneiltä radiosähköttäjäkursseilta, hyväksyttiin mainitusta päivämäärästä lukien Suomen Radiosähköttäjäliton jäseniksi:

Jäsennumerolla 861 Dahlberg, Sven-Olof; 862 Haapaniemi, Esko Kalevi; 863 Harju, Eero Pekka; 864 Harvisalo, Ahti Allan; 865 Huttunen, Reino Tapio; 866 Huuromäki, Erkki Ilmari; 867 Häkinen, Jouko Kalevi; 868 Jaamala, Ilkka Tapani; 869 Jäppinen, Toivo Tapio; 870 Jääskeläinen, Jarmo Juhani; 871 Karjalainen, Uuno; 872 Kotoharju, Jorma Olavi; 873 Kupela, Osmo Eero Ilmari; 874 Lestinen, Erkki Juhani; 875 Metso, Alpo Antero; 876 Murtomaa, Matti Markku Mikael; 877 Mäkeläinen, Kalle Kauko; 878 Naala, Simo Veli; 879 Nummela, Ahti Olavi; 880 Nyyssönen, Eero Juhani; 881 Orava, Onni Juhani; 882 Palomäki, Veikko Kalevi; 883 Pirskanen, Kyösti Juhani; 884 Pätynen, Paul Asser; 885 Rajamäki, Seppo Kalervo; 886 Rantanen, Raimo Waldemar; 887 Rissanen, Toivo Wilhelm; 888 Rotonen, Veikko; 889 Salomaa, Pertti Arvo Olavi; 890 Salonen, Osmo Kalevi; 891 Taskinen, Pertti Ensio; 892 Tiippana, Esko Ilmari; 893 Virtanen, Reijo Eino Ilmari.

Uusi merimieskirkkomme vihitty Lontoossa. Kaakkois-Lontooseen Albion Streetin varrelle rakennettu uusi suomalainen merimieskirkko vihittiin tarkoitukseensa 1. 6. 58. Kirkko on 3-kerroksinen ja se on rakennettu valkoisesta Portlandin kivistä.

WIIRI ja WIIMA on keväällä romutettu.

Laivanvarustajain Yhdistys jakoi äskettäin kulturalinsa n. 30:lle merimiehelle kunnioituksen osoituksena pitkäaikaisesta ansiokkaasta toiminnasta maan kauppalaivastossa. Saajien joukossa oli radiosähköttäjä H. W. Enberg.

TOIMIPAIKKOJEN VAIHDOKSET LAIVOISSA AJALLA 1. 4. 58—31. 5. 58

8. 4. 58	Mattsson, Lennart	m/s Eckerö
10. 4. 58	Hämäläinen, Vesa	m/s Nunnalahti
14. 4. 58	Lemberg, Rolf	m/s Signeborg (r.)
15. 4. 58	Harju, Onni	Margareta (r.)
16. 4. 58	Ahola, Pekka	s/s Warma
„	Hovikoski, Pekka	s/s Bore VII
„	Holmgren, Karl	s/s Aldebaran
„	Lundberg, Åke	s/s Leo
17. 4. 58	Seppänen, Eino	s/s Ariana
19. 4. 58	Heiniö, Kyösti	m/s Wipunen
28. 4. 58	Björklund, Harry	s/s Regulus
„	Laitosalmi, Heikki	s/s Bore VI
29. 4. 58	Nyysinen, Heikki	s/s Innamo
4. 5. 58	Halttunen, Pauli	s/s Korsö (r.)
2. 5. 58	Kannisto, Eino	s/s Vienti

linen pesu kun mieli väkisinkin unohtua —. Edelleen harjaantukaa harjaamaan sekä kiilloittamaan jalkineen säännöllisesti, aina tarpeen vaatiessa. Ette kykene arvaamaankaan, kuinka suuri merkitys kiiltävillä jalkineilla on urallanne — melkein yhtä suuri kuin ensiluokkaisilla valkoisilla paidoilla, joita teidän tulee hankkia riittävä varasto, aluksi sanokaamme puoli tusinaa. Univormun (en tarkoita yöpukua) tietystikin hankitte ensimmäisten ansioittenne turvin muistaen, että se laivan upseerina, kuuluu suorastaan velvollisuuksiinne. Siis hankkiminen. Kun sitten pukeudutte esimerkiksi satamaantulopäivänä uuteen vormuunne, muistakaakin, että työntätte hiettomat jalkanne vastakiilloitettuihin, mustiin kenkiin, että vitivalkoinen paita kuuluu myöskin asiaan, ja paitaan taas puhdas musta solmio. Eivätkä kengät saa olla mitkään monot taikka ”ruksatut” kävelykengät, vaan oikeat herrasmiehen sileäpintaiset jalkineet. Kun havaitsette valkoisen paitanne jo hieman nuhraantuneen, heittäkää se armotta likaisten vaatteiden joukkoon, alkää yrittäkökään heittäytyä säästäviseksi siisteytenne kustannuksella. Siisteys aina maksaa, mutta se myöskin maksaa itsensä, se uskokaa. Merelläkin kunnioitatte pyhäpäivää siinä määrin, että vedätte puhtaan valkoisen paidan ylleenne, jollette vormuun suostuisikaan. Olettehan eräs laivan upseereista.

Alkoholin pariin jouduttuunne ottakaa vakavasti varteen muutama tärkeä seikka. Vaikka viinan sanaanakin olevan viisasten juomaa, teette viisaimin, jollette lainkaan lasiin tartu (ettekä pulloonkaan). Kun nimittäin luontainen viisautenne samoin kuin viinapäisyytennekin on mitä arveluttavin asia, sanon teille, veikot: Varokaa, ja varokaa ajoissa! — Onhan pyrkimyksenne, paitsi kehitystä herrasmieheksi, myöskin päästä eteenpäin urallanne. — Ei viina teistä miestä tee, vaan päinvastoin — jos teissä jo olisi miehen itua, joutuu sekin suureen vaaraan nyykähtää siihen paikkaan.

Ammattiasioistakin sananen. — Kohdistakaa terävä huomionne heti alkutuimaan muutamiin yksinkertaisiin, mutta sitä tärkeämpiin seikkoihin: Akkuihin, antenneihin sekä kaikkinaisiin kosketuspintoihin. — Kun siten teette, olette jo hyvässä alussa.

Mutta, veikot alkää kasvatelko itsellenne viiksiä —.

2. 5. 58	Puukko, Heikki	m/s Aymara
3. 5. 58	Honkasaari, Antti	s/s Rundal
5. 5. 58	Kettunen, Matti	s/s Nidarholm
„	Rimpiläinen, Veijo	s/s Tiuri
7. 5. 58	Penttinen, Eero	s/s Angus
8. 5. 58	Jyrkänkoski, Veikko	s/s Elsa S
9. 5. 58	Miettinen, Pekka	s/s Lestris
„	Virolainen, Pentti	s/s Aura
10. 5. 58	Virkkumaa, Bärtel	s/s Imatra
12. 5. 58	Laamanen, Reijo	m/s Österbotten
„	Syversen, Leo	s/s Argo
13. 5. 58	Hellen, Nils	m/s Bera (r.)
„	Mäkelä, Viljo	m/s Orion (r.)
15. 5. 58	Toivonen, Eero	s/s Airisto
19. 5. 58	Silvikkö, Veikko	m/s Bellina (r.)
„	Läike, Uljas	s/s Tore
„	Jussila, Paavo	s/s Alppila
20. 5. 58	Honkanen, Veikko	s/s Ringdal
21. 5. 58	Vilkkilä, Seppo	(r.)
24. 5. 58	Hämäläinen, Olavi	m/s Finnsailor (va)
27. 5. 58	Lipponen, Taisto	m/s White Rose
„	Koskinen, Helge	s/s Hamnö
„	Rindell, Ensio	m/s Degerö
„	Lestinen, Erkki	m/s Hederon (r.)
29. 5. 58	Montonen, Unto	m/s Wirakel (va)
„	Aro, Harry	m/s Make
„	Sihvonen, Tauno	(r.)
5. 5. 58	Rotonen, Veikko	m/s John E. Hyde
5. 5. 58	Orava, Juhani	m/s Camilla (r.)
5. 5. 58	Nyberg, Antti	s/s Helena
5. 5. 58	Lundberg, Åke	s/s Leo
5. 5. 58	Ruusunen, Jaakko	m/s Finnpulp (va)

Vapaina 30. 4. 58 (Reino Voutilainen), Teuvo Rikkola, Eero Penttinen, Paavo Salokangas, Veikko Horsma, Kauko Kilpiö, Erkki Eronen, Aaro Orpana, Tauno Torvinen, Ilppo Konttinen, Veijo Rimpiläinen, Matti Mölsä, Aimo Järvelä, Harry Aro, Kalevi Raulisto, Olavi Heliste, Martti Mustonen, Hannu Päivistö, Jarmo Virkkumaa, Raimo Salonen, Rolf J. Lindqvist, Martti Montonen, Pentti Pirskanen, Martti Vainionpää, Simo Oikarinen, Eero Toivonen, Erkki Rajala, Toivo Salmi, Juho Timonen, Tapio Lahtinen, Antti Honkasaari, Erkki Myöhönen, Reijo Laamanen, Lennart Sundblom, Pertti Pessi, Jorma Liikkanen, Juhani Rouhiainen, Paavo Salmi, Risto Alanne, Helmer Mononen, Ensio Rindell, Pekka Salonen, Pekka Miettinen, Jukka Soini, Seppo Vilkkilä, Hemmo Leikas, Erkki Filpus, (Unto Parviainen), Sulo Lehti, Veikko Jyrkänkoski, Viljo Mäkelä, Martti Marjamäki, Helge Koskinen, Osmo Vihersalo, Matti Kettunen, Rauni Heinänen, Hans Holmström, Smertsi Maja, Tauno Sihvonen, Raimo Saarinen, Pentti Virolainen, Aarne Salonen, Heikki Tamminen, Raimo Saarinen, Sulo Haukioja, Heikki Ojala, Antero Karikoski, Paavo Jussila, Timo Malasto, Jaakko Korpiaakko, Niilo Lindroos, Antti Nyberg, Veikko Honkanen, Otso Suomalainen, Pentti Blomqvist, Bärtel Virkkumaa, Karl-Johan Hell, Eero Lapola, Pertti Särkkä, Sven Grims, Matti Valtta, Olavi Hämäläinen, Nils Hellen, Rudolf Lucas, Urpo Kormano, Esko Jokinen, Veikko Harjunpää, Pentti Eskola, Eino Kannisto, Erkki Anttila, Uljas Läike, Esko Nevalainen, Jorma Hänninen, Arvo Koponen, Seppo Suutarla, Taisto Lipponen, Leo Syversen, Kalevi Attila, Runar v. Zansen, Olof Alhojoki, Pauli Henriksson, Eero

SR:n TOIMINTAA JA TIEDOITUKSIA

1. 4. 58—31. 5. 58

Liiton hallituksen kokouksia on pidetty huhtikuun 14 ja toukokuun 12 päivänä.

Päivämäärällä 14. 4. 1958 on radiosähköttäjä Kalle Kokkoselle myönnetty hänen toisella toimialalla työskentelyn johdosta pyytämänsä ero SR:n jäsenyydestä.

Harju, Paul Stenberg, Antti Nojomaa, Ilpo Sihvonen, Pentti Uimonen, Unto Montonen, Tauno Elomaa, Paavo Harteela, Pertti Laakso, Ahti A. Mäkelä, Jorma Tolonen.

Vapaina 31. 5. 58 (Reino Voutilainen), Teuvo Rikkola, Paavo Salokangas, Veikko Horsma, Kauko Kilpiö, Erkki Eronen, Aaro Orpana, Tauno Torvinen, Ilppo Konttinen, Matti Mölsä, Aimo Järvelä, Kalevi Raulisto, Olavi Heliste, Martti Mustonen, Hannu Päivistö, Jarmo Virkkumaa, Raimo Salonen, Rolf J. Lindqvist, Martti Montonen, Pentti Pirskanen, Martti Vainionpää, Simo Oikarinen, Erkki Rajala, Toivo Salmi, Juho Timonen, Tapio Lahtinen, Erkki Myöhönen, Lennart Sundblom, Jorma Liikkanen, Juhani Rouhiainen, Paavo Salmi, Risto Alanne, Helmer Mononen, Pekka Salonen, Jukka Soini, Hemmo Leikas, Erkki Filpus, Unto Parviainen, Sulo Lehti, Martti Marjamäki, Osmo Vihersalo, Rauni Heinänen, Hans Holmström, Smertsi Maja, Raimo Saarinen, Aarne Salonen, Heikki Tamminen, Raimo Saarinen, Sulo Haukioja, Heikki Ojala, Timo Malasto, Jaakko Korpiaakko, Niilo Lindroos, Otso Suomalainen, Pentti Blomqvist, Karl-Johan Hell, Eero Lapola, Pertti Särkkä, Matti Valtta, Rudolf Lucas, Urpo Kormano, Esko Jokinen, Veikko Harjunpää, Pentti Eskola, Esko Nevalainen, Jorma Hänninen, Arvo Koponen, Seppo Suutarla, Kalevi Attila, Runar von Zansen, Pauli Henriksson, Eero Harju, Paul Stenberg, Antti Nojomaa, Ilpo Sihvonen, Pentti Uimonen, Tauno Elomaa, Paavo Harteela, Pertti Laakso, Jorma Tolonen, Sven-Olof Dahlberg, Esko Haapaniemi, Eero Harju, Ahti Harvisalo, Tapio Huttunen, Erkki Huuromen, Jouko Häkkinen, Ilkka Jaamala, Tapio Järppinen, Jarmo Jääskeläinen, Uuno Karjalainen, Jorma Kotiharju, Osmo Kupela, Alpo Metso, Markku Murtomaa, Kauko Mäkeläinen, Simo Naala, Ahti Nummela, Eero Nyyssönen, Veikko Palomäki, Kyösti Pirskanen, Asser Pätynen, Seppo Rajamäki, Raimo Rantanen, Toivo Rissanen, Pertti Salomaa, Osmo Salonen, Pertti Taskinen, Esko Tiippana, Reijo Virtanen.

JÄSENMAKSUT

Määräaika, jolloin kaikki jäsenmaksut olisi pitänyt suorittaa, päättyi 1. 6. 1958. Niitä jäseniä, jotka eivät vielä ole suorittaneet jäsenmaksujaan, kehoitamme tekemään sen ensitilassa. Jäsenmaksun yhteydessä on suoritettava lisämaksu, josta tarkemmat ohjeet julkaistu vuosikokousselostuksessa (Radiosähkötäjä N:o 1/58).

LIITON TOIMISTO

on avoinna kesäaikana (1. 6.—31. 8.) klo 0900—1200 ja klo 1300—1500. Lauantaisin ja pyhien aattoina klo 0900—1200.

Huhtikuun 15 päivänä esittivät päällystöjärjestöjen edustajat lähetystökäynnillä Eduskunnassa, että parhaillaan käsiteltävänä olevaan lakiesitykseen, joka koskee alusverolakia, tehtäisiin eräitä helpotuksia.

Huhtikuun 15 päivänä järjesti liitto tavanmukaisen tiedoitustilaisuuden radiosähköttäjäkurssilaisille kahvila Primulassa.

Huhtikuun 21 päivänä järjestettiin liiton toimesta radiosähköttäjäkurssilaisille elokuvasesitys ”Meren arkea” ja samassa tilaisuudessa selosti Kauppalaivaston Urheilutoimikunnan sihteeri merimiesurheilua.

Suomen Höyrylaiva Osakeyhtiön täyttäässä huhtikuun 23 päivänä 75 vuotta, esitti liitto onnitellunsa juhlivalle Yhtiölle kaikkien merenkulkijajärjestöjen allekirjoittamalla yhteisellä onniteludressilla.

Virkamiesliiton ylimääräinen kokous pidettiin huhtikuun 27 päivänä Helsingissä. Kokouksessa käsiteltiin sääntöjenmuutosehdotusta sekä palkkakysymystä. Hyväksytyiksi tulneiden uusien sääntöjen mukaan liittokokous tullaan pitämään joka kolmas vuosi (entisten sääntöjen mukaan kaksi kertaa vuodessa) ja liittovaltuuston (uusi elin) kokous kaksi kertaa vuodessa. Liittovaltuustoon saa edustajan vain sellainen jäsenjärjestö jonka jäsenlukumäärä on vähintään 50. SR:n edustajan kokouksessa tekemä ehdotus mainitun vähimmäismääräluvun alentamisesta 40 tulii äänestyksessä hylätyksi 129 äänellä 56 vastaan.

Päivämäärällä 7. 5. 58 hyväksyttiin SR:n jäseniksi 33 radiosähköttäjää jotka mainittuna päivänä päättäneiltä radiosähköttäjäkurseilta olivat saaneet II lk. kansainvälisen radiosähköttäjän pätevyystodistuksen.

Toukokuun 8 p:nä lähetti Kauppa- ja teollisuusministeriö liitolle jäljennöksen Suomen Tokiossa olevan lähetystön kirjeestä 23. 4. 58, jossa varoitetaan suomalaisia merimiehiä jäämästä maihin Japanissa.

Huhtikuun 23 päivänä pyysi Virkamiesliitto liitolta lausuntoa virkamiesten yleisen eläkeiän ja yleisen eroamisiän mahdollisesta muuttamisesta sekä siitä, missä viroissa ja toimitissa, joiden laatu sitä vaatii, eläke- ja eroamisiän tulisi poiketa yleisestä eläke- ja eroamisiästä. Toukokuun 9 p:nä lähettämässään lausunnossa liitto esitti nykyisen yleisen eläkerajan joka on 63 vuotta ja yleisen eroamiskärajan, joka on 67 vuotta, pysytettäväksi ennallaan. Sensijaan ehdotti liitto, että radiosähkötäjien eläkeikärajan tulisi työn rasittavuudesta johtuen olla 5 vuotta pienemmän kuin mitä yleinen eläkeikä on.

Toukokuun 8 ja 12 päivänä jatkettiin neuvotte-luja Merenkulkuhallituksen kanssa jäänmurtajien radiosähkötäjien toimirahojen korottamisesta. Sopimukseen ei kuitenkaan vielä tällöin päästy.

Päivämäärällä 12. 5. 1958 myönnettiin radiosähkötäjä Jerker Sjöbergille hänen toisella toimialalla työskentelyn johdosta pyytämänsä ero SR:n jäsenyydestä.

Virkamiesliiton kustantamia maksuttomia kesälomia Saimaanrannan lomakylässä haki määräaikaan mennessä kaksi radiosähkötäjän rouvaa. Molempien anomukset tulivat hyväksytyiksi.